

Nr 281.

Av herr **Skoglund** i Umeå **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 118, angående bidrag och lån av statsmedel för anordnande av allmänna samlingslokaler.*

Uti den av Kungl. Maj:t framlagda propositionen nr 118 angående allmänna samlingslokaler är det som bidrag till kommunerna avsedda reservationsanslaget upptaget till 1 500 000 kronor. Ett lika stort belopp har beräknats för lån till enskilda företag, bolag och stiftelser. Anslagen återfinnas för övrigt i årets statsverksproposition men äro där upptagna till avsevärt högre belopp. Totalt rör det sig om en skillnad på 2 000 000 kronor.

Anledningen till den vidtagna nedprutningen är icke att finna på det principiella området. Propositionen ansluter sig nämligen obetingat till uppfattningen om att samhället skall stödja strävandena att tillhandahålla samlingslokaler för föreningslivet och folkbildningsverksamheten. Motiveringen till anslagsminskningen är följaktligen att söka på annat håll, nämligen däri att det här är fråga om en försöksverksamhet för vilken, enligt departementschefens mening, det under det första året icke lär komma att erfordras så stora anslag som de ursprungligen upptagna. Mot statsrådets uppfattning att verksamheten till en början torde få karaktären av försök finns ingenting att erinra. Men därmed är dock inte sagt, att densamma också kommer att få ringa omfattning. Av skilda orsaker finns det anledning förmoda att så inte blir fallet.

Att det råder ett mycket stort behov av samlingslokaler ute i bygderna påvisades av »1937 års utredning angående allmänna samlingslokaler» i dess två år senare avgivna betänkande. Lokalbehovet har säkerligen inte undergått någon minskning under tiden efter 1939. Tvärtom torde detsamma kunna uppvisa en stigande tendens. Till följd av krisen ha förvisso många planerade om- och nybyggnader av allmänna samlingslokaler fått anstå, varigenom lokalproblemet blivit ytterligare komplicerat. Till detta kommer ännu en sak. På åtskilliga håll har man dröjt med att lösa sin lokalfråga i väntan på att möjligheter till statsbidrag enligt de sakkunnigas förslag skulle öppnas. Vare sig uppskovet varit betingat av det ena eller andra skälet har det dock medfört en väsentlig ökning av antalet företag, vilka omedelbart efter ett beslut i den föreliggande frågan komma att begära lån eller bidrag. Den kontinuerliga om- och nybyggnaden av lokaler har av orsaker, som här ovan angivits, dämpats upp och kan därför förväntas bli särskilt omfattande under första tiden, som statsstöd blir tillgängligt. Intressenterna ha för övrigt utnyttjat väntetiden till att i detalj utarbeta såväl ritningar som kostnadsför-

slag till av dem planerade byggnadsföretag, varför några tekniska hinder för att redan under första året få igång ett stort antal företag icke föreligga. Under sådana förhållanden torde de i propositionen upptagna beloppen komma att visa sig otillräckliga. Starka skäl tala följaktligen för att anslagen borde utgå med de belopp, vartill de upptagits i årets statsverksproposition.

Under hänvisning till det anförda få vi hemställa,
att riksdagen ville besluta att för budgetåret 1942/43 anvisa

- a) under femte huvudtiteln till Bidrag till anordnande av allmänna samlingslokaler ett reservationsanslag av 2 500 000 kronor;
- b) å kapitalbudgeten under Kapitalinvesteringar, Fonden för låneunderstöd till Lån för anordnande av allmänna samlingslokaler ett reservationsanslag å likaledes 2 500 000 kronor.

Stockholm den 20 mars 1942.

Gösta Skoglund
i Umeå.

Harald Hallén.

Sigfrid Jonsson,
Alsen.

John Ericsson.

Sven Andersson,
Göteborg.

Fritz Persson.

David Hall.

Karl Mäler.

John Lundberg.

Göran Petterson.

Einar Jonsson.

Fridolf Thapper.

J. O. Gavelin.

Walter Sundström,
Skövde.

Ernst Hage.

Uddo R. Jacobson.
